

LEDER Sidste udvej efter kaotiske dage med Trump i Bruxelles og Helsinki:

Vent på vælgeres dom

Kaos er kun et fattigt ord, når det gælder den måde, den amerikanske præsident Donald Trump er blevet mødt af flere af sine egne, efter at han har håndteret - eller måske snarere netop *ikke* håndteret - den russiske præsident Vladimir Putin ved topmødet i Helsinki.

I stedet for at støtte sine egne - i dette tilfælde den vestlige militæralliance Nato - og stille sig helt anderledes skeptisk-kritisk an over for Rusland under Putins styre, har den nærmest kronisk uforudsigelige amerikanske præsident tydeligvis valgt at køre sit helt eget løb. Med streg under helt eget. Ved først at storme igennem Natos hovedkvarter som en dybt forvirrende hvirvelvind af højst forskellige krav/ønsker og

udtalelser og siden kaste sig ud i den helt store forbrødring med Rusland. I en grad, så Trump faktisk er endt med at signalere, at han har væsentligt større tiltro til Vladimir Putin, når den benægter at have nogen som helst indflydelse på det amerikanske præsidentvalg i 2016, end til sine egne efterretningstjenester.

På sin side er Paul Ryan som den republikanske formand for Repræsentanternes Hus ikke så meget som et øjeblik i tvivl om, at Rusland rent faktisk har blandet sig i valget, ligesom blandt andre den republikanske senator Jeff Flaks har udtrykt sin meget store skuffelse ved at omtale Trumps optræden ved pressemødet i forbindelse med topmødet som "skammelig".

Ifølge en af mange politiske iagttagere, Philip Christian Ulrich, udenrigsredaktør ved netmediet kongressen.com, har Donald Trump "stærkt begrænset sit råderum, for alle vil være opmærksomme på, hvad præsidenten gør i forhold til Rusland, og om han er for eftergivende eller noget i det retning". I sidste ende vil præsidenten hverken være den første eller den sidste politiske leder, som er så forblændet af i det hele taget at være blevet valgt, at vedkommende "glemmer" at holde øje med - og stille sig mere kritisk overfor - hvorfor valget er faldet ud, som det er. Og i sidste ende er der kun Trumps egne vælgere til at fælde den endelige dom over ham ved valget - og måske genvalget? - i 2020.

SYNSPUNKT

Virksomheder nødt til at oppe sig

Af Allan Busk
formand, 3F Aalborg
og Benny Vinther
gruppeformand, Industrigruppen,
3F Aalborg,
Hadsundvej 184, 9000 Aalborg

ARBEJDSKRAFT: I NORDJYSKE (lørdag 14.7.) bidrager Region Nordjylland til endnu et kapitel i klagesangen over mangel på kvalificeret arbejdskraft og siger, at industrien mangler arbejdskraft.

Når vi i 3F er lidt trætte af den ganske unuancerede debat om mangel på arbejdskraft, skyldes det blandt andet, at debatten sender et utvetydigt signal til de cirka 12.000 ledige 3F'ere, hvoraf cirka 1800 bor i Nordjylland, om, at der ikke er brug for dem. Samme signal sender vi til de mere end 10.000 unge, der mangler en praktikplads. Det motiverer vist ingen. Men vi bliver også lidt trætte, fordi en begyndende

mangel på kvalificeret arbejdskraft i høj grad er selvforskyldt. For det første har virksomhederne i alt for mange år været tilbageholdende med at ansætte lærlinge. F.eks. er antallet af unge med en uddannelsesaftale faldet fra næsten 74.500 i 2012 til ca. 65.000 i dag. Dertil kommer, at virksomhedernes brug af efteruddannelse (brugen af arbejdsmarkedsuddannelserne) blandt deres medarbejdere er halveret over de seneste 10 år.

Endelig kan vi konstatere, at kun hver tredje ledig 3F'er får tilbudt ordinær uddannelse i forbindelse med deres ledighedsforløb. De tre hovedkilder, som til sammen skulle sikre en velkvalificeret arbejdsstyrke på det faglærte og ufaglærte arbejdsmarked, er med andre ord ved at tørre helt ud. Så der er sådan set ikke noget at sige til, at det i en periode med pæn beskæftigelsesfremgang inden for visse områder bliver vanskeligere at finde kvalificerede hænder. Hvis vi skal løse fremtidens arbejdskraftudfordringer, kræver det en samlet og koordineret indsats fra flere sider. Virksomhederne skal oppe sig og se at ansætte nogle lærlinge, hvad enten det er de helt unge eller voksenalrlinge. Vi har stadig en pæn gruppe af ledige 3F'ere, der gerne vil i gang med at

dygtiggøre sig. Derudover kunne virksomhederne jo også sørge for, at deres medarbejdere fik mulighed for løbende at efteruddanne sig, så alle har brugbare kompetencer, ikke blot til dagens, men også til morgendagens opgaver.

Måske skulle kommunernes jobcentre overveje at bruge lidt flere kræfter på at sikre de ledige uddannelse og/eller arbejde fremfor at bruge så uendelig meget tid på at jage perspektivløse ressourceforløb til syge og nedslidte borgere, som har en arbejdsevne, der er lig nul, så ville man løfte en opgave, der rent faktisk giver mening. De ledige ville komme i job, og arbejdsgiverne få adgang til kvalificeret arbejdskraft.

I 3F har vi vedtaget en visionsplan med fokus på vores uddannelsesvejledning af både ledige og beskæftigede, og som sætter ekstra kul på vores jobformidling. Vi ønsker at bidrage til, at det regionale arbejdsmarked i Nordjylland løbende har en passende balance mellem de kompetencer, som virksomhederne efterspørger, og den faglige ekspertise, som 3F's medlemmer ligger inde med. Men vi kan ikke løfte opgaven alene. Så både virksomheder og jobcentre må smøge ærmerne op og se at komme ind i kampen i stedet for at råbe fra sidelinjen.

På spor af morder

Af Brian Saugberg
gymnasielærer og lektor i dansk og historie,
Syrøvej 2, 9620 Aalestrup
Saugberg@godmail.dk

PALME: Sagen om mordet på Olof Palme vil være opklaret inden for et halvt år, er mit bedste bud. Sporet har ikke siden 1986, da Palme blev skudt ned på åben gade, været mere glohedt. Det svenske

magasin Filter ryddede avisforsiderne i sidste måned ved at påstå at vide, hvem morderen er.

Deres historie brækker dog delvist over. Jeg har læst vidneudsagnene fra gerningsstedet, og deres teori om en mulig gerningsmand er svagt underbygget. At magasinet alligevel har fat i noget er ikke usandsynligt. Deres mistænkte, som de påstår var på mordstedet lige i de sekunder, hvor Palme blev mejet ned, kan sagtens være involveret på en eller anden måde. Fra uofficielle kilder forlyder det, at den nye anklager arbejder med en teori om, at flere stod bag mordet, og det svenske magasins påståede drabsmand kan en del af komplottet.

I 31 år har både den politiske og offentlige konsensus været, at det var den enlige misbruger og stakkel, Christer Petersson, der stod bag. Dette er til trods for, at han blev frikendt ved en appeldomstol.

Man har hele tiden troet på Olof Palmes hustru, Lisbeth, der udpegede morderen to år efter. Hendes vidneudsagn blev dog underkendt, fordi hun først med tykke ledetråde fra politiet kunne udpege Christer Petersson.

I foråret rystede en ny tv-dokumentar Sverige i sin grundvold. Den viste, hvordan det svenske politi dengang var afgrundsdybt korrupt - og havde betænkelige tråde langt ind i det politiske system, og at det med ulovlige midler havde forsøgt at få folk overtalt til at vidne imod Christer Petersson med udsigt til betydelig dusør.

Den nye anklager er ikke et sekund i tvivl om, at den gamle énmandsteori er hullet som en si og er samtidig sikker på, at mordet vil blive opklaret. Den nye anklager sendte desuden chokbølger igennem det etablerede Sverige ved nemlig at være den første, der offentligt turde stille spørgsmål ved Lisbeth Palmes pålidelighed. Sveriges rigsenke kunne man ikke rejse kritik af.

Nu er Palme-mordet igen på alles læber i Sverige, og én gang for alle er den officielle forklaring begravet.

Men hvem gjorde det så? Ja, baseret på mine studier igenem de seneste fire år, og såfremt der vil være tale om en konspiration, er det overvejende sandsynligt, at højredrejede fraktioner i det svenske samfund er indblandet. For dem var Olof Palme en landsforræder og en fare for nationen. Dertil hører, at en eller anden form for udenlandsk indblanding er sandsynlig. Det forekommer utænkeligt, at det var et rent svensk komplott.

Egholm-forbindelse en dårlig idé

Af Ingelise Tarber
Grænsevej 1, 9000 Aalborg
tarber@stofanet.dk

LIMFJORD: 14.6. sendte Nordjyske Erhvervsforeninger et åbent brev til Folketinget vedrørende den 3. Limfjordsforbindelse over Egholm, som NE ikke kan få sat i gang hurtigt nok. Og som jeg er helt enig i, haster, bare ikke over Egholm.

28.6. har NE fået svar fra Skatteministeriet og Transport-, Bygnings- og Boligministeriet, som langt hen ad vejen er enig med NE, men gør samtidig opmærksom på, at det ikke kan blive aktuelt nu, da regeringen først ønsker at øge rammen til offentlige investeringer i perioden 2021-2025 med ca. 20 mia. kr., og i den forbindelse vil overvejelser om anlæg af en 3. Limfjordsforbindelse indgå.

Vi kan da kun håbe på, at der til den tid vil være politikere, som tør indrømme at forbindelsen over Egholm er en rigtig dårlig idé. Især med helt nye tal fra Vejdirektoratet, som viser at der vil blive væsentligt mindre tidsgevinst ved en vestlig 3. Limfjordsforbindelse end først antaget (12.6.).

Så der er mere og mere der taler for, at forbindelsen over Egholm, er en rigtig dårlig løsning, både for samfundet økonomisk, og for trafikanterne, som heller ikke får afhjulpet deres transport problemer.

Det paradoksale er, at samtidig med at Vejdirektoratet og Folketinget etablerer flere og flere motorveje og der er afsat 21-25 mia. kr. til flere, meddeler de, at der ikke er penge til at nedbringe støjen, på de motorvejsstrækninger, hvor den overstiger de tilladte grænseværdier.

Det er skandaløst, da man nu ved hvor meget det påvirker mennesker, der lever tæt op ad en motorvej ifølge rapport 551-2016 fra Vejdirektoratet februar 2016 "Støjgener fra byveje og motorveje". Man må helt klart konstatere, at den ene hånd ikke ved, hvad den anden gør.

Det ville nok være en god idé at få støjforholdene i orden langs E45, inden man begynder at ødelægge den vestlige del af Aalborg med en forurenende og støjende motorvej, som allerede nu ser ud til ikke at kunne aflaste den stigende trafik.